«Vinc per ajudar l'equip a pujar d'una vegada per totes a Primera»

Ramalho torna a Girona «diferent» del primer cop que hi va jugar i admetent que Machín ha estat clau en el seu retorn

«Vinc per ajudar l'equip a pujar d'una vegada per totes a Primera»

CARLES ROSELL | GIRONA

Va baixar del cotxe i ningú va haver de dir-li cap a on havia d'anar. Va enfilar les escales de l'entrada principal, sota la tribuna de Montilivi, i allà es va fer un tip de saludar. A Jonás Ramalho ja el coneixen i ell, coneix el club. Hi va arribar ara fa tres estius, molt més immadur, més jove i sense haver sortir de casa. Hi torna amb més experiències a la butxaca i amb fam. Molta fam. És un jugador «diferent» del de fa unes temporades. Un futbolista que va créixer al Girona, on també va viure la cara més amarga del futbol amb una greu lesió al genoll, i que ara hi torna després d'una temporada atípica a Bilbao.

Allà, a casa seva, al club de la seva vida, va acabar de fer net dels seus problemes físics i va tornar a sentir-se futbolista, al filial. En no saber que continuaria i que se li obria la porta de sortida, va estudiar totes les alternatives que tenia al damunt de la taula. Els tres anys que li oferia el Girona va ser una proposta impossible de refusar. Arriba lliure, fitxa fins al 2019 i ahir va ser presentat, en un acte en el qual va mostrar-se d'allò més «content» per tornar a la que sempre ha considerat «la meva segona casa» i amb l'ambició per bandera: «Vull aportar el meu granet de sorra, a veure si aconseguim l'objectiu que persegueix el club els últims anys, pujar a la Primera Divisió».

Després de passar-se un grapat de mesos en blanc, de reaparèixer al gener i d'acabar l'any amb 19 partits a les cames, Ramalho veia com l'Athletic de Bilbao ja no comptava amb ell. Tornar al Girona no només es va convertir en una opció, sinó en una prioritat. Més, si tenia un contracte de tres temporades al damunt de la taula. «Tinc ganes d'assentar-me en un lloc, d'estar tranquil. Crec que el Girona ho ha gestionat molt bé tot plegat. El club i jo estem molt contents. Totes dues parts hem pensat què és el més adequat i per això hem arribat a un acord», deia el de Barakaldo, a qui també li ha pesat la presència de Pablo Machín a l'equip per acabar-se de decidir. «Que ell continués ha estat important. Ha estat un punt positiu que m'ha fet veure-ho tot encara més clar», deia. Amb tot plegat, Ramalho aterrava ahir a Montilivi amb les idees ben clares: «Vull seguir creixent com a futbolista, jugar tots els minuts possibles i millorar. Tinc ganes d'ajudar l'equip i d'aportar aquell granet de sorra per intentar aconseguir l'objectiu de pujar a la Primera Divisió».

De la lesió al genoll al tram final de la temporada 2014/15, al camp de l'Alabès, ja només li queda el «mal record»

i el «cop dur» que li va suposar haver de parar «quan em trobava millor» i quan el Girona s'estava jugant l'ascens. Ara, mesos després, admet que això «són coses del passat» i que ara només pensa a fer-ho bé en la seva segona etapa en clau blanc-i-vermella. Torna per jugar de central («la meva posició natural», com sempre recorda), però està disposat a jugar on sigui:?«Si em posa de lateral, cap problema». l'admetia que comptarà amb una «molt bona competència» a la plantilla, amb futbolistes de nivell com Pedro Alcalá, Richy Álvarez i Kiko Olivas. D'aquesta últim, va tenir molt bones paraules: «És un molt bon jugador, amb un gran potencial, que treballa i sap competir. Serà competència però va molt bé tenir-lo a l'equip».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/07/06/vinc-ajudar-lequip-pujar-duna/792530.html?utm_source=rss